A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (kilencedik tanács)

2020. február 6.*

„Előzetes döntéshozatal – A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke – Közbeszerzési szerződések – 2014/24/EU irányelv – A 10. cikk h) pontja – A 12. cikk (4) bekezdése – Különös kizárások a szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződések esetében – Az állampolgárok védelmét célzó, polgári védelmi és veszélymegelőzési szolgáltatások – Nonprofit szervezetek vagy egyesületek – Rendes és sürgősségi egészségügyi szállítási szolgáltatás – Az ajánlatkérő szervek közötti partnerség elsődleges igénybevételét előíró nemzeti jogszabály – A tagállamoknak a szolgáltatásnyújtás módjának megválasztására vonatkozó szabadsága – Korlátok – Indokolási kötelezettség”

A C-11/19. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Consiglio di Stato (államtanács, Olaszország) a Bírósághoz 2019. január 7-én érkezett, 2018. július 26-i határozatával terjesztett elő

az **Azienda ULSS n. 6 Euganea**

és

a **Pia Opera Croce Verde Padova**

között,

az **Azienda Ospedaliera di Padova**,

a **Regione Veneto**,

a **Croce Verde Servizi**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (kilencedik tanács),

tagjai: S. Rodin tanácselnök, D. Šváby (előadó) és N. Piçarra bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

* Az eljárás nyelve: olasz.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Pia Opera Croce Verde Padova képviseletében A. Veronese és R. Colagrande avvocati,

– a román kormány képviseletében C.-R. Canțăr és S.-A. Purza, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében G. Gattinara, P. Ondrůšek és L. Haasbeek, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint a Bíróság az eljárási szabályzatának 99. cikke alapján, indokolt végzéssel határoz,

meghozta a következő

Végzést

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 94., 65. o.; helyesbítés: HL 2015. L 275., 68. o.) (28) preambulumbekezdésével és 12. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 10. cikke h) pontjának értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az Azienda ULSS n. 6 Euganea (6. sz. Euganea helyi szociális-egészségügyi ügynökség, Olaszország; a továbbiakban: 6. sz. AULSS) és a Pia Opera Croce Verde Padova (padovai zöld kereszt jótékonysági szervezet, Olaszország; a továbbiakban: Croce Verde) között a 6. sz. AULSS és az Azienda Ospedaliera di Padova (padovai kórházi központ, Olaszország) betegeinek és hemodializált betegeinek mentőjárművel történő egészségügyi szállítására irányuló szolgáltatás közbeszerzési eljárás keretében történő odaítélése vonatkozásában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

A 2014/24 irányelv

3 A 2014/24 irányelv (2), (5), (28), (31) és (33) preambulumbekezdése kimondja:

„(2) A közbeszerzés kulcsszerepet játszik az »Európa 2020 – Az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés stratégiája« című, 2010. március 3-i [európai] bizottsági közleményben meghatározott Európa 2020 stratégiában mint a közforrások leghatékonyabb felhasználásának biztosításához, egyúttal intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés eléréséhez alkalmazandó egyik piaci alapú eszköz. Ezért a közbeszerzési szabályokat, amelyeket [a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai ágazatban működő ajánlatkérők beszerzési eljárásainak összehangolásáról {helyesen: a vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai szolgáltatások területén a közbeszerzési eljárások összehangolásáról} szóló, 2004. március 31-i 2004/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 134., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 19. o.)],valamint [az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 134., 114. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 132. o.)] alapján fogadtak el, felül kell vizsgálni és modernizálni kell a közkiadások hatékonyságának növelése érdekében, elősegítve különösen a kis- és középvállalkozásoknak (kkv-k) a közbeszerzésben való részvételét, valamint annak érdekében, hogy a beszerzők jobban fel tudják használni a közbeszerzést a közös társadalmi célok támogatására. Szükség van ezenkívül az alapfogalmak tisztázására a jogbiztonság érdekében, valamint az Európai Unió Bírósága vonatkozó állandó ítélkezési gyakorlata egyes aspektusainak beépítésére.

[…]

(5) Emlékeztetni kell arra, hogy ezen irányelv egyetlen rendelkezése sem kötelezi a tagállamokat arra, hogy alvállalkozásba adják vagy kiszervezzék azon szolgáltatások nyújtását, amelyeket maguk kívánnak nyújtani, illetve amelyeket az ezen irányelv szerinti közbeszerzési szerződésektől eltérő módon kívánnak megszervezni. […]

[…]

(28) Ez az irányelv nem alkalmazandó bizonyos sürgősségi szolgáltatások esetében, amelyek ellátását nonprofit szervezetek vagy egyesületek biztosítják, mivel abban az esetben, ha e szolgáltatókat az ezen irányelvben előírt eljárás szerint kellene kiválasztani, e szervezetek egyedi sajátosságai nehezen lennének megőrizhetők. A kizárásnak mindazonáltal a szigorú értelemben vett szükséges mértékre kell korlátozódnia. Ennek megfelelően kifejezetten le kell szögezni, hogy a betegszállítási mentőszolgáltatások nem zárhatók ki az irányelv hatálya alól. Ezzel összefüggésben egyértelműen rendelkezni kell arról is, hogy a 601-es CPV-csoport *[Common Procurement Vocabulary* (Közös Közbeszerzési Szószedet) (CPV)] (»Szárazföldi szállítási szolgáltatások«) nem foglalja magában a mentőszolgáltatásokat, amelyek a 8514-es alosztályba tartoznak. Egyértelművé kell tenni tehát, hogy azokra a 85143000-3 CPV-kód alá tartozó szolgáltatásokra, amelyek kizárólag betegszállítási mentőszolgáltatásból állnak, a szociális és egyéb szolgáltatásokra megállapított különszabályokat (a továbbiakban: az enyhébb szabályozás) kell alkalmazni. Következésképpen az általános értelemben vett mentőszolgáltatás nyújtásáról szóló vegyes szerződések is az enyhébb szabályozás alá tartoznának, amennyiben a betegszállítási mentőszolgáltatások értéke meghaladná az egyéb mentőszolgáltatások értékét;

[…]

(31) Jelentős a jogbizonytalanság azzal kapcsolatban, hogy a közszférába tartozó szervezetek közötti szerződésekre milyen mértékben vonatkozzanak a közbeszerzési szabályok. A tagállamok – sőt az ajánlatkérő szervek is – eltérően értelmezik az Európai Unió Bíróságának vonatkozó ítélkezési gyakorlatát. Ezért szükséges annak tisztázása, hogy a közszférán belül kötött szerződésekre mely esetekben nem alkalmazandók a közbeszerzési szabályok.

E kérdés tisztázását az Európai Unió Bíróságának vonatkozó ítélkezési gyakorlatában meghatározott elveknek kell vezérelniük. Önmagában az a tény, hogy egy megállapodásban mindkét fél közjogi hatóság, nem zárja ki a közbeszerzési szabályok alkalmazását. A közbeszerzési szabályok alkalmazása ugyanakkor nem képezheti akadályát annak, hogy a hatóságok saját forrásaik felhasználásával lássák el a rájuk bízott közszolgáltatási feladatokat, amibe beletartozik a más hatóságokkal folytatott együttműködés lehetősége is.

Biztosítani kell, hogy a mentesített közszférabeli szervek közötti együttműködés ne eredményezze a verseny torzulását a magánszféra gazdasági szereplői viszonylatában, amennyiben valamely magánszolgáltatót versenyelőnyhöz juttat versenytársaihoz képest.

[…]

(33) Az ajánlatkérő szervek számára lehetővé kell tenni – anélkül, hogy kötelesek lennének meghatározott jogi formát választani –, hogy úgy dönthessenek, hogy együttműködés keretében, közösen biztosítják közszolgáltatásaikat. Az együttműködés kiterjedhet a részt vevő hatóságokra ruházott vagy általuk vállalt szolgáltatások vagy felelősségi körök ellátásával kapcsolatos összes tevékenységtípusra, így például a helyi vagy regionális hatóságok kötelező vagy önkéntes feladataira vagy a közjog által bizonyos szervekre bízott szolgáltatásokra is. A különböző részt vevő hatóságok által nyújtott szolgáltatásoknak nem kell szükségszerűen azonosaknak lenniük; lehetnek egymást kiegészítő jellegűek is.

A közszolgáltatások közös nyújtására vonatkozó szerződéseknek nem kell az ezen irányelvben meghatározott szabályok hatálya alá tartozniuk, feltéve, hogy megkötésükre kizárólag ajánlatkérő szervek között kerül sor, hogy az adott együttműködés végrehajtása kizárólag a közérdekkel kapcsolatos megfontolások alapján történik, és hogy általuk egyetlen magánszektorbeli szolgáltató sem kerül a versenytársainál előnyösebb versenyhelyzetbe.

Az említett feltételek teljesítése érdekében az együttműködést kooperatív koncepcióra kell alapozni. Az együttműködés nem jelenti szükségszerűen, hogy minden részt vevő hatóság köteles a főbb szerződésbeli kötelezettségek teljesítéséből részt vállalni, csak valamilyen kötelezettségvállalással hozzá kell járulnia a szóban forgó közszolgáltatás együttműködés keretében való ellátásához. Az együttműködés végrehajtását továbbá – ideértve a részt vevő ajánlatkérő szervek közötti pénzügyi transzfereket is – kizárólag a közérdekkel kapcsolatos megfontolások vezérelhetik.”

4 Ezen irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 4. pontja a következőképpen határozza meg a „közjogi intézmény” fogalmát:

„olyan intézmény, amelyre a következők mindegyike jellemző:

a) amely kifejezetten olyan közérdekű célra jött létre, amely nem ipari vagy kereskedelmi jellegű;

b) amely jogi személyiséggel rendelkezik; és

c) amelyet többségi részben állami, területi vagy települési hatóság, vagy egyéb közjogi intézmény finanszíroz; vagy amelynek irányítása e hatóságok vagy intézmények felügyelete alatt áll; vagy amelynek olyan ügyvezető, döntéshozó vagy felügyelő testülete van, amely tagjainak többségét állami, területi vagy települési hatóság, vagy egyéb közjogi intézmény nevezi ki”.

5 Az említett irányelv „Hatály és fogalommeghatározások” című I. fejezete tartalmazza a „kizárásokra” vonatkozó 3. szakaszt, mely utóbbi magában foglalja az ugyanezen irányelv 7–12. cikkét.

6 Ezen irányelvnek a „Különös kizárások a szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződések esetében” című 10. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ez az irányelv nem alkalmazandó azokra a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződésekre, amelyek tárgya:

[…]

h) az állampolgárok védelmét célzó, polgári védelmi és veszélymegelőzési szolgáltatások, amelyeket nonprofit szervezetek vagy egyesületek nyújtanak, és amelyek a 75250000-3 [tűzoltási és mentési szolgáltatások], 75251000-0 [tűzoltó szolgáltatások], 75251100-1 [tűzoltási szolgáltatások], 75251110-4 [tűzmegelőzési szolgáltatások], 75251120-7 [erdőtűzoltási szolgáltatások], 75252000-7 [mentési szolgáltatások], 75222000-8 [polgári védelmi szolgáltatások]; 98113100-9 [atombiztonsági szolgáltatások] és 85143000-3 [mentőszolgálat] CPV-kód alá tartoznak, kivéve a betegszállítási mentőszolgáltatásokat;

[…]”

7 Az említett irányelvnek „A közszférába tartozó szervezetek közötti közbeszerzési szerződések” című 12. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) Az ajánlatkérő szervek által egy másik, a magánjog vagy a közjog hatálya alá tartozó jogi személynek odaítélt közbeszerzési szerződés nem tartozik az ezen irányelv hatálya alá az alábbi feltételek együttes teljesülése esetén:

a) az ajánlatkérő szerv olyan kontrollt [helyesen: irányítást] gyakorol az érintett jogi személy felett, amely hasonló ahhoz a kontrollhoz [helyesen: az irányításhoz], amelyet saját szervezeti egységei felett gyakorol;

b) a kontrollált [helyesen: az irányított] jogi személy tevékenységeinek több mint 80%-át a kontrollt [helyesen: az irányítást] gyakorló ajánlatkérő szerv által vagy az ajánlatkérő szerv kontrollja [helyesen: irányítása] alatt működő más jogi személyek által rábízott feladatok teljesítése teszi ki; és

c) nincs közvetlen magántőke-részesedés a kontrollált [helyesen: az irányított] jogi személyben az olyan nem kontrolláló [helyesen: irányítást nem biztosító] és nem blokkoló jellegű magántőke-részesedés kivételével, amely a nemzeti jogszabályi előírások teljesítésére szolgál a Szerződéssel összhangban, és amely nem jár befolyással a kontrollált [helyesen: az irányított] jogi személy felett.

[…]

(4) Nem tartozik ezen irányelv hatálya alá a kizárólag két vagy több ajánlatkérő szerv által kötött szerződés az alábbi feltételek együttes teljesülése esetén:

a) a szerződés a részt vevő ajánlatkérő szervek közötti együttműködést hoz létre vagy valósít meg annak érdekében, hogy biztosítva legyen az általuk teljesítendő közszolgáltatások nyújtása, a közös célkitűzéseik megvalósítása céljából;

b) az együttműködés megvalósítását kizárólag a közérdekkel kapcsolatos megfontolások vezérlik; és

c) a részt vevő ajánlatkérő szervek az együttműködés által érintett tevékenységeknek kevesebb mint 20%-át végzik a nyílt piacon.

[…]”

8 Az említett irányelv (28) preambulumbekezdésében említett enyhébb szabályozást ezen irányelv 74–77. cikke határozza meg.

Az olasz jog

9 Az 1990. augusztus 7-i legge n. 241 – nuove norme in materia di procedimento amministrativo e di diritto di accesso ai documenti amministrativi (a közigazgatási eljárás és a közigazgatási dokumentumokhoz való hozzáférés új rendelkezéseiről szóló 241. sz. törvény; a GURI 1990. augusztus 18–i 192. száma) az alapügy tényállására alkalmazandó változatában (a továbbiakban: 241/1990 sz. törvény) a „[h]atóságok közötti megállapodásokra” vonatkozó 15. cikkének (1) bekezdésében az alábbiak szerint rendelkezik:

„A közigazgatási szervek a 14. cikkben előírt eseteken kívül is köthetnek egymással megállapodást a közös érdekeltségű tevékenységek tekintetében folytatott együttműködés szabályozásáról.”

10 A 2016. április 18-i decreto legislativo n. 50 – Codice dei contratti pubblicinek (a közbeszerzési szerződésekről szóló törvénykönyvről szóló felhatalmazáson alapuló rendelet; a GURI 2016. április 19-i 91. számának rendes melléklete; a továbbiakban: közbeszerzési szerződésekről szóló törvénykönyv) „A koncessziók, közbeszerzési szerződések, valamint és a közintézmények és az ajánlatkérő szervek között a közszférában létrejött megállapodások kizárására vonatkozó közös elvek” című 5. cikkének (6) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„Nem tartozik e törvénykönyv hatálya alá a kizárólag két vagy több ajánlatkérő szerv által kötött megállapodás az alábbi feltételek együttes teljesülése esetén:

a) a szerződés a részt vevő ajánlatkérő szervek és ajánlatkérő közjogi jogi személyek közötti együttműködést hoz létre vagy valósít meg annak érdekében, hogy biztosítva legyen az általuk teljesítendő közszolgáltatások nyújtása, a közös célkitűzéseik megvalósítása céljából;

b) az együttműködés megvalósítását kizárólag a közérdekkel kapcsolatos megfontolások vezérlik; és

c) a részt vevő ajánlatkérő szervek vagy ajánlatkérő közjogi jogi személyek az együttműködés tárgyát képező tevékenységeknek kevesebb mint 20%-át folytatják nyílt piacon.”

11 Ezen törvénykönyvnek „A szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződésekre és a szolgáltatási koncessziókra vonatkozó különös kizárások” című 17. cikke (1) bekezdésében az alábbiak szerint rendelkezik:

„A jelen törvénykönyv rendelkezései nem alkalmazandók azokra a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződésekre és szolgáltatási koncessziókra, amelyek tárgya:

[…]

h) az állampolgárok védelmét célzó, polgári védelmi és veszélymegelőzési szolgáltatások, amelyeket nonprofit szervezetek vagy egyesületek nyújtanak, és amelyek a 75250000-3 [tűzoltási és mentési szolgáltatások], 75251000-0 [tűzoltó szolgáltatások], 75251100–1 [tűzoltási szolgáltatások], 75251110–4 [tűzmegelőzési szolgáltatások], 75251120-7 [erdőtűzoltási szolgáltatások], 75252000-7 [mentési szolgáltatások], 75222000-8 [polgári védelmi szolgáltatások]; 98113100-9 [atombiztonsági szolgáltatások] és 85143000-3 [mentőszolgálat] CPV-kód alá tartoznak, kivéve a betegszállítási mentőszolgáltatásokat;

[…]”.

12 A 2017. július 3-i decreto legislativo n. 117 – Codice del Terzo settore (a harmadlagos szektorról szóló törvénykönyvre vonatkozó, 117. sz. felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet; a GURI 2017. augusztus 2-i 179. számának rendes melléklete) „Rendkívüli sürgősségi és sürgősségi egészségügyi szállítási szolgáltatás” című 57. cikkének (1) bekezdésében az alábbiak szerint rendelkezik:

„A rendkívüli sürgősségi és sürgősségi egészségügyi szállítási szolgáltatások megállapodással elsősorban olyan önkéntes szervezetek javára ítélhetők oda, amelyek a harmadlagos szektor egységes országos nyilvántartásában legalább hat hónapja szerepelnek, a 41. cikk (2) bekezdése szerinti egyesületi hálózathoz csatlakoztak és amennyiben létezik ilyen, a vonatkozó tartományi szabályozás értelmében vett akkreditációval rendelkeznek, amennyiben a szolgáltatás sajátos jellege miatt a közvetlen odaítélés garantálja a közérdekű szolgáltatás nyújtását egy olyan rendszer keretében, amely hatékonyan járul hozzá valamely társadalmi célhoz, és szolidaritási célkitűzéseket követ gazdaságilag hatékony és megfelelő körülmények között, tiszteletben tartva az átláthatóság és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét.”

13 2012. július 27-i legge regionale n. 26 – Disciplina del sistema regionale di trasporto sanitario di soccorso ed emergenza (a mentési és sürgősségi egészségügyi szállítás tartományi rendszerének szabályozásáról szóló, 26. sz. Veneto tartományi törvény; a *Bollettino Ufficiale della Regione del Veneto* 2012. augusztus 3-i 61. száma; a továbbiakban: 26/2012. sz. tartományi törvény) létrehozza „a mentőjárművel végzett mentési és sürgősségi egészségügyi szállítási szolgáltatások tartományi rendszerét”.

14 E törvény „Tárgy és célkitűzések” című 1. cikke előírja:

„(1) A regione del Veneto [(Veneto tartomány, Olaszország)] a mentőjárművel végzett mentési és sürgősségi egészségügyi szállítási szolgáltatások tartományi rendszerét oly módon szabályozza, hogy az egészségügyi intézmények, valamint az engedélyezett és akkreditált egyesületek számára lehetővé teszi, hogy azok részt vegyenek az eredendően egészségügyi jellegű mentési és sürgősségi szállítási tevékenység végzésében, a területi megoszlásukat, a venetói szociális és egészségügyi rendszerhez fűződő szoros kapcsolataikat, valamint a köz érdekében, az egyetemesség, a szolidaritás, a gazdaságosság és az alkalmasság elvének tiszteletben tartása mellett nyújtott szolgáltatás értékeit, azaz a hatékonyságot és a minőséget figyelembe véve.”

15 Az említett törvény „Fogalommeghatározások” című 2. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„E törvény alkalmazásában a [»]mentőjárművel végzett egészségügyi mentési és sürgősségi szállítás[«] olyan tevékenység, amelyet az e szolgáltatás végzésével megbízott egészségügyi és nem egészségügyi személyzet mentőjárművekkel a következő feladatokat ellátva végez:

a) a mentőjárművekkel végzett és a *[Servizio urgenze ed emergenze mediche* (sürgősségi orvosi szolgálat) (SUEM)] koordinációjáért felelős segélyhívó központok által irányított sürgősségi szállítási szolgáltatások;

b) a *[livelli essenziali di assistenza* (alapellátási szintek)] körébe tartozó, mentőjárművekkel végzett szállítási szolgáltatások;

c) olyan szállítási szolgáltatások, amelyek keretében a beteg klinikai állapota kizárólag mentőjármű alkalmazását és a szállítás során egészségügyi személyzet vagy megfelelően képzett egyéb személyzet általi ellátást, valamint a kezelések folytonosságának biztosítását követeli meg.”

16 A 26/2012. sz. tartományi törvénynek „[a] tartományi jegyzék[re]” vonatkozó 4. cikke értelmében:

„(1) A tartományi tanács az e törvény hatálybalépésétől számított 60 napon belül olyan tartományi jegyzéket fogad el, amelyben a kezdeti időszakban azok a már engedélyezett egészségügyi intézmények és egyesületek szerepelnek, amelyek az e célból, a letelepedés szabadságával és a szolgáltatásnyújtás szabadságával kapcsolatos európai szabályozás tiszteletben tartásával, és a [2002. augusztus 16-i legge regionale n. 22 – Autorizzazione e accreditamento delle strutture sanitarie, socio-sanitarie e sociali (az egészségügyi, szociális-egészségügyi és szociális létesítmények engedélyezéséről és akkreditációjáról szóló, 22. sz. tartományi törvény; a *Bollettino Ufficiale della Regione del Veneto* 82. száma.)] törvényben és annak későbbi módosításaiban foglalt engedélyezési feltételeknek megfelelően megkötött szerződések és/vagy megállapodások alapján az illetékes *[unità locali socio-sanitarie* (helyi szociális-egészségügyi intézmények) (ULSS)] javára, az engedélyezési követelményeket teljesítve, a tartomány területén legalább öt éve végeznek mentési és sürgősségi egészségügyi szállítási tevékenységet.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tartományi jegyzékben az ugyanezen bekezdésben meghatározott személyeken kívül – az olasz vöröskereszt (CRI) Veneto tartományi bizottságával való különös megállapodást követően – az olasz vöröskereszt bizottságai, valamint azok az Istituti Pubblici

di Assistenza e Beneficienza (közjogi segélynyújtó és jótékonysági intézmények) (IPAB) szerepelnek, amelyek mentőjárművel végzett mentési és sürgősségi egészségügyi szállítási szolgáltatási tevékenységet végeznek megállapodás és ahhoz csatolt, arra vonatkozó nyilatkozat alapján, hogy megfelelnek a [22. sz.] tartományi törvényben és e törvény későbbi módosításaiban szereplő engedélyezési feltételeknek, valamint a tartományi tanács által a 3. cikk (2) bekezdése alapján előírt feltételeknek, a letelepedés szabadságával és a szolgáltatásnyújtás szabadságával kapcsolatos európai szabályozás tiszteletben tartása mellett.

(3) Az (1) bekezdésben említett tartományi jegyzék a [22. sz.] tartományi törvényben és annak későbbi módosításaiban előírt engedélyezési és akkreditációs feltételeket teljesítő, új egészségügyi intézményekkel és egyesületekkel évente frissül.

(4) A tartományi jegyzékben szereplő személyek tekintetében időszakos ellenőrzéseket kell végezni annak megállapítása céljából, hogy a feltételek továbbra is teljesülnek-e.”

17 E törvénynek a „mentőjárművel végzett mentési és sürgősségi egészségügyi szállítási szolgáltatásra irányuló tevékenység megszervezésére” vonatkozó 5. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A mentőjárművel végzett mentési és sürgősségi egészségügyi szállítási tevékenységet az [ULSS] intézmények, valamint a 4. cikkben meghatározott tartományi jegyzékben szereplő jogalanyok végzik.

(2) Az [ULSS] intézményekkel fennálló jogviszonyokat, valamint azt, hogy a 4. cikkben meghatározott tartományi jegyzékben szereplő személyek milyen módon vesznek részt a mentési és baleseti sürgősségi ellátási tevékenységben, a tartományi tanács által jóváhagyott típus megállapodás alapján megkötött, és a közbeszerzési szerződésekre vonatkozó hatályos nemzeti és európai szabályozásnak megfelelően közzétett megállapodások szabályozzák.

(3) A (2) bekezdés szerinti megállapodások a tartományi tanács által azonosított standard költségek alkalmazásán alapuló és háromévente frissített kritériumok szerint meghatározott költségvetési rendszerről rendelkeznek.

[…]

(5) Amennyiben a mentőjárművel végzett mentési és sürgősségi egészségügyi szállítási tevékenység nem biztosítható a 4. cikkben meghatározott tartományi jegyzékben szereplő jogalanyok által, az [ULSS] intézmények e tevékenység végzésével visszterhes formában, a közbeszerzési szerződésekre vonatkozó hatályos nemzeti és európai szabályozásban foglalt rendelkezések tiszteletben tartásával közbeszerzési eljárásban kiválasztott, a megfelelő minőségi színvonal biztosításának és a szolgáltatás szociális funkciója erősítésének követelményét teljesítő jogalanyokat bízhatnak meg.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

18 A 6. sz. AULSS 2017–ben ajánlati felhívást tett közzé a mentőautóval végzett betegszállításra és hemodializált betegek szállítására vonatkozó, további egyéves meghosszabbítás lehetőségét magában foglaló ötéves időtartamra szóló szerződésnek a gazdaságilag összességében legelőnyösebb ajánlat szempontja alapján történő odaítélése céljából (a továbbiakban: vitatott ajánlati felhívás). E szerződés éves értékét 5 043 560 euróra becsülték, amely az ötéves időszakra vonatkozóan 25 217 800 eurónak felel meg.

19 A Croce Verde a Tribunale amministrativo regionale del Veneto (Veneto tartományi közigazgatási bírósága, Olaszország) előtt vitatta a 6. sz. AULSS azon határozatát, hogy a közszférához tartozó jogalanyok közötti partnerség helyett közbeszerzési szerződés odaítélése mellett döntött. Amennyiben ugyanis az ilyen partnerségi megállapodás megkötéséhez szükséges feltételek teljesülnek, a 26/2012. sz.

tartományi törvény előírja, hogy a 2014/24 irányelv 12. cikkének (4) bekezdése és a közbeszerzési szerződésekről szóló törvénykönyv 5. cikkének (6) bekezdése által szabályozott megállapodást kell kötni az akkreditált közjogi intézménnyel, anélkül hogy meg kellene vizsgálni annak lehetőségét, hogy közbeszerzési szerződés, vagy akár az ezen irányelv 10. cikk h) pontjában és az említett törvénykönyv 17. cikke (1) bekezdésének h) pontjában előírt egyszerűsített rendszer alá tartozó közbeszerzési szerződés odaítélésére kerüljön sor.

20 E tekintetben a Croce Verde arra hivatkozik, hogy nem csupán egy önkéntes tevékenységet folytató magánjogi egyesület, hanem egy nem gazdasági célú közintézmény, pontosabban egy IPAB. E jogcímen több mint egy évszázada részt vesz a Padova (Olaszország) területén élő lakosság egészségügyi támogatásában, elsősorban a sérültek és betegek számára haszonszerzési cél nélkül nyújtott szállítási szolgáltatás biztosításával. A 26/2012. sz. tartományi törvény alkalmazásával 2017. december 22–én megkötött megállapodás alapján egyébként a sürgősségi és rendkívüli sürgősségi egészségügyi szolgáltatást a 6. sz. AULSS részére ítélték oda. Egyébiránt egy 2010–ben kiírt ajánlati felhívás folytán, amelyet két alkalommal hosszabbítottak meg, és amely 2018. március 31–én járt le, a rendes szállítási szolgáltatást is neki ítélték.

21 A Tribunale amministrativo regionale del Veneto (Veneto tartományi közigazgatási bírósága) azonban úgy ítélte meg, hogy a 2014/24 irányelv 10. és 74. cikke, valamint a közbeszerzési szerződésekről szóló törvénykönyv 17. cikke (1) bekezdésének h) pontja előírja, hogy a mentőjárművel végzett nem sürgős szállításra vonatkozó szerződést közbeszerzési eljárás útján kell odaítélni.

22 Mivel azonban az említett bíróság helyt adott az arra alapított jogalapnak, hogy a 6. sz. AULSS nem felhatalmazással rendelkezett a kérdéses közbeszerzési eljárás lefolytatására, ez utóbbi fellebbezést nyújtott be a fenti kérdés vonatkozásában a Tribunale amministrativo regionale del Veneto (Veneto tartományi közigazgatási bírósága) ítélete ellen a kérdést előterjesztő bíróság, azaz a Consiglio di Stato (államtanács, Olaszország) előtt.

23 A kérdést előterjesztő bíróságnak, amely elutasította a fellebbezést, továbbra is nyilatkoznia kell a csatlakozó fellebbezésről, amelynek keretében a Croce Verde megismétli az első fokon előadott érvelését.

24 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy különbséget kell tenni egyrészről a rendkívüli sürgősségi egészségügyi szolgáltatás, másrészről pedig a mentőjárművel végzett szállítási szolgáltatás között. A 2014/24 irányelv (28) preambulumbekezdésével összefüggésben értelmezett 10. cikke, valamint a közbeszerzési szerződésekről szóló törvénykönyv 17. cikke (1) bekezdésének h) pontja kizárja a közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó szabályok hatálya alól az abban álló rendkívüli sürgősségi egészségügyi mentőszolgáltatást, hogy nonprofit szervezetek valamely rendkívüli sürgősségi helyzetben lévő beteget mentőjárművel szállítanak, és részére elsősegélyt nyújtanak. Ezzel szemben, mivel a mentőjárművel végzett szállítási szolgáltatás nem sürgős jellegű, a 2014/24 irányelv 74–77. cikkében előírt „enyhébb szabályozás” alá tartozik, amennyiben – mint az alapügyben is – annak értéke eléri a 2014/24 irányelvben előírt 750 000 eurós küszöbértéket.

25 Ennek alapján a 26/2012. sz. tartományi törvény 5. cikke előírja, hogy ha az ULSS intézmények nem közvetlenül végzik a mentőjárművel végzett „mentési és sürgősségi” szállítást, azt az e törvény 4. cikkében említett regionális jegyzékben szereplő személyeknek kell végezniük, és hogy az ezen ULSS intézményekkel fennálló kapcsolatokat, valamint az említett szolgáltatás teljesítésének részletes szabályait *ad hoc* megállapodások szabályozzák. Ezenkívül a mentőjárművel végzett mentési és sürgősségi egészségügyi szállítási tevékenységre vonatkozó szerződés csak akkor ítélhető oda nyilvános ajánlati felhívás útján, ha e tevékenységet az említett regionális jegyzékben szereplő személyek nem tudják biztosítani.

26 Egyébiránt a 26/2012. sz. tartományi törvény 2. cikke értelmében a „mentési és sürgősségi szállítási” szolgáltatás tárgyában kötött szerződés odaítélésére vonatkozó szabályozás hatálya kiterjed a mentőjárművek segítségével, többek között egészségügyi személyzet által végzett tevékenységre, amely különösen „a mentőjárművekkel végzett, az alapellátási szintek (LEA) körébe tartozó szállítási szolgáltatásokból”, valamint „olyan szállítási szolgáltatásokból” áll, „amelyek keretében a beteg klinikai állapota kizárólag mentőjármű alkalmazását és a szállítás során egészségügyi személyzet vagy megfelelően képzett egyéb személyzet általi ellátást, valamint a kezelések folytonosságának biztosítását követeli meg”. A kérdést előterjesztő bíróság szerint az említett szabályozás hatálya alá tartozó tevékenységek tehát – főként az utóbbi esetben – azok a tevékenységek, amelyek látszólag nem a sürgősségi, hanem a rendes betegszállítás körébe tartoznak.

27 Következésképpen a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az alapügyben szóban forgó szolgáltatást „rendes szállítási szolgáltatásnak” vagy „mentési egészségügyi szállítási szolgáltatásnak” lehet minősíteni, nem pedig „rendkívüli sürgősségi egészségügyi szállítási szolgáltatásnak”. Ennélfogva a 26/2012. sz. tartományi törvény 5. cikkével összhangban a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az ajánlatkérő csak abban az esetben folytathat le közbeszerzési eljárást, ha a szerződést nem lehet megállapodás alapján közvetlenül odaítélni.

28 A kérdést előterjesztő bíróságnak mindazonáltal kétségei vannak afelől, hogy a 26/2012. sz. tartományi törvény 5. cikke összeegyeztethető–e az uniós joggal, mivel e rendelkezést a mentési és sürgősségi egészségügyi szállítási szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatásokra is alkalmazzák. Ez a kétség egyébként azt az esetet is érinti, amikor a szerződés közvetlen odaítélése az ajánlatkérő szervek közötti partnerség megvalósítását jelenti.

29 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy a 241/1990. sz. törvény 15. cikke értelmében a közjogi intézmények bármikor élhetnek a megállapodás eszközével annak érdekében, hogy egymás között olyan megállapodásokat kössenek, amelyek a közös érdekű tevékenység együttműködés útján történő folytatásának szabályozására irányulnak. Mindazonáltal az intézmények közötti ilyen együttműködés nem kérdőjelezheti meg a közbeszerzések területén alkalmazandó uniós szabályok fő célját, azaz a szolgáltatások szabad mozgását és a tisztességes verseny valamennyi tagállamban történő megnyitását.

30 A közbeszerzési szerződésekről szóló törvénykönyv 5. cikkének (6) bekezdése megerősíti a közbeszerzési szabályok alkalmazásának kizárását, amennyiben az általa megállapított feltételek teljesülnek. Márpedig a jelen esetben éppen erről van szó. A 6. sz. AULSS és a Croce Verde közös célja ugyanis arra irányul, hogy a 26/2012. sz. tartományi törvény 4. cikkében említett tartományi jegyzékben szereplő személyek részvételét előmozdítsák és az önkéntes tevékenységet ösztönözzék. Ezenkívül a Croce Verde az említett tartományi regionális jegyzékben IPAB–ként szerepel. Végül tevékenységének elenyésző részét fejti ki a mentési és sürgősségi egészségügyi szállítási szolgáltatás piacán.

31 A kérdést előterjesztő bíróság mindazonáltal rámutat, hogy a 241/1990. sz. törvény 15. cikke és a közbeszerzési szerződésekről szóló törvénykönyv 5. cikkének (6) bekezdése a közszférához tartozó jogalanyok közötti partnerségnek csupán a közbeszerzés mellett fennálló alternatívaként való bemutatására szorítkozik, és hogy azt elsődleges eljárási módként nem írhatják elő. Az ajánlatkérő hatóságok közötti megállapodás tehát az ajánlatkérő szervek számára nyitva álló egyik választási lehetőséget jelenti, és a szerződő felek közötti kétoldalú megállapodás létrejöttét teszi szükségessé. Ebből az következik, hogy valamely ajánlatkérő szerv csak kifejezheti az ilyen partnerségi megállapodás megkötésére irányuló szándékát, anélkül hogy egy másik ajánlatkérő szervet e választási lehetőség választására kényszeríthetné. A kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben rámutat, hogy a jelen ügyben az 6. sz. AULSS nem kívánt élni ezzel a lehetőséggel, mivel a vitatott közbeszerzési eljárás megindítása mellett döntött.

32 Egyébiránt a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a 26/2012. sz. tartományi törvény 5. cikke nem kötelezheti az ajánlatkérő szervet arra, hogy indokolja az alapügyben szóban forgó szolgáltatásra vonatkozó szerződés közbeszerzési eljárás útján történő odaítélésére vonatkozó döntését. Az ilyen indokolási követelmény ugyanis csak abban az esetben lenne igazolható, ha az ajánlatkérő szerv a kétoldalú tárgyalások eredményeként közvetlen odaítéléshez kívánna folyamodni, mivel az ilyen eljárás nem tenné lehetővé, hogy a gazdaságilag legelőnyösebb ajánlat azonosítására szolgáló összehasonlítási elemekkel rendelkezzen.

33 Ezzel szemben a közbeszerzési eljárás több ajánlatnak a gazdaságilag legelőnyösebb ajánlat szempontjára tekintettel történő összehasonlítása révén garantálja az uniós jog olyan elveinek tiszteletben tartását, mint a pártatlanság, a nyilvánosság, az átláthatóság, a részvétel és az egyenlő bánásmód elve.

34 Ily módon, mivel az uniós jog nem minősíti az eltérő és egyidejűleg fennálló olyan közérdekeket, mint például az önkéntesség előmozdítása, a szerződés megállapodás útján történő közvetlen odaítélése nem igazolható. A jelen esetben ez a helyzet áll fenn, mivel a Croce Verde azt állítja, hogy Veneto tartományban az egyetlen közintézményi minőséggel rendelkező akkreditált személy, ami teljes mértékben kizárja a versenyt és az alapügyben szóban forgó szolgáltatás nyújtásában potenciálisan érdekelt gazdasági szereplők közötti összehasonlítást. Ezzel szemben a 26/2012. sz. tartományi törvény 4. cikkében említett egyéb önkéntes szervezetekhez hasonlóan a Croce Verde – mint gazdasági szereplő – teljes mértékben jogosult arra, hogy részt vegyen a jogvita tárgyát képező közbeszerzési eljárásban, és ebben a keretben tehát hivatkozhat ajánlatának kedvező jellegére.

35 E körülmények között határozott úgy a Consiglio di Stato (államtanács), hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Abban az esetben, ha mindkét fél közjogi intézmény, ellentétes-e a [2014/24] irányelv (28) preambulumbekezdésével, 10. cikkével és 12. cikkének (4) bekezdésével a [26/2012. sz.] tartományi törvény 1[-]4. cikkével összefüggésben értelmezett 5. cikkének az említett [irányelv] 12. cikkének (4) bekezdésében, a [közbeszerzési szerződésekről szóló törvénykönyv] 5. cikkének (6) bekezdésében és a 241/1990. sz. törvény 15. cikkében említett, állami szervek közötti partnerség alapján történő alkalmazása?

2) Abban az esetben, ha mindkét fél közjogi intézmény, ellentétes-e a [2014/24] irányelv (28) preambulumbekezdésével, 10. cikkével és 12. cikkének (4) bekezdésével a [26/2012. sz.] tartományi törvény rendelkezéseinek az említett [irányelv] 12. cikkének (4) bekezdésében, a [közbeszerzési szerződésekről szóló törvénykönyv] 5. cikkének (6) bekezdésében és a 241/1990. sz. törvény 15. cikkében említett, állami szervek közötti partnerség alapján történő alkalmazása abban a szűk értelemben, hogy az ajánlatkérő szerv köteles megindokolni, hogy megállapodás útján történő közvetlen odaítélés helyett miért döntött a rendes egészségügyi szállítási szolgáltatás közbeszerzés útján történő odaítélése mellett?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

36 A Bíróság eljárási szabályzatának 99. cikke értelmében, ha a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra terjesztett kérdésre a válasz egyértelműen levezethető az ítélkezési gyakorlatból, vagy ha az előzetes döntéshozatalra elé terjesztett kérdésre adandó válasz nem enged teret semmilyen észszerű kétségnek, a Bíróság az előadó bíró javaslatára és a főtanácsnok meghallgatását követően az eljárás során bármikor indokolt végzéssel határozhat.

37 A jelen ügyben ezt a rendelkezést kell alkalmazni.

Az első kérdésről

38 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra kíván választ kapni, hogy a 2014/24 irányelv 10. cikkének h) pontját és 12. cikkének (4) bekezdését úgy kell–e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan tartományi szabályozás, amely a közbeszerzési szerződések odaítélését attól a körülménytől teszi függővé, hogy a közszférához tartozó jogalanyok közötti partnerség nem teszi lehetővé a rendes egészségügyi szállítási szolgáltatás biztosítását.

39 Amint azt a Bíróság a 2019. október 3-i Irgita ítéletben (C-285/18, a továbbiakban: Irgita ítélet, EU:C:2019:829, 41. pont) megállapította, a 2014/24 irányelv célja – amint azt annak (1) preambulumbekezdése kimondja –, hogy összehangolja a bizonyos összeget meghaladó szerződések odaítélésére vonatkozó nemzeti eljárásokat.

40 Az Irgita ítélet 43. pontjából kitűnik, hogy ezen irányelv „in house" ügyleteknek is nevezett belső ügyletekre vonatkozó 12. cikkének (1) bekezdése, amely ily módon azon feltételek pontosítására szorítkozik, amelyeket az ajánlatkérő akkor köteles tiszteletben tartani, ha belső ügyletet kíván kötni, csupán arra hatalmazza fel a tagállamokat, hogy az ilyen ügyletet kizárják a 2014/24 irányelv hatálya alól.

41 Következésképpen e rendelkezés nem foszthatja meg a tagállamokat attól a szabadságtól, hogy a szolgáltatások nyújtásának, az építési beruházásoknak vagy az árubeszerzéseknek valamely módját másokkal szemben előnyben részesítsék. E szabadság ugyanis olyan döntést feltételez, amelyet a szerződés odaítélését megelőző szakaszban hoznak meg, és amely ennélfogva nem tartozhat a 2014/24 irányelv hatálya alá (Irgita ítélet, 44. pont).

42 A tagállamoknak az azon szolgáltatásnyújtások módjának megválasztására vonatkozó szabadsága, amelyekkel az ajánlatkérők kielégítik saját szükségleteiket, szintén a 2014/24 irányelv (5) preambulumbekezdéséből következik, amely kimondja, hogy „ezen irányelv egyetlen rendelkezése sem kötelezi a tagállamokat arra, hogy alvállalkozásba adják vagy kiszervezzék azon szolgáltatások nyújtását, amelyeket maguk kívánnak nyújtani, illetve amelyeket az ezen irányelv szerinti közbeszerzési szerződésektől eltérő módon kívánnak megszervezni", és ezzel megfogalmazza a Bíróságnak az említett irányelvet megelőző ítélkezési gyakorlatát (Irgita ítélet, 45. pont).

43 Ily módon, ugyanúgy, ahogyan a 2014/24 irányelv nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy közbeszerzési eljárást folytassanak le, nem kényszerítheti őket arra sem, hogy „in house" ügyletet kössenek abban az esetben, ha a 12. cikk (1) bekezdésében előírt feltételek teljesülnek (Irgita ítélet, 45. pont).

44 Egyébként, ahogyan arra a Bíróság az Irgita ítélet 47. pontjában rámutatott, a tagállamok számára ily módon biztosított szabadság egyértelműbben kitűnik a koncessziós szerződések odaítéléséről szóló, 2014. február 26-i 2014/23/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 94., 1. o.) 2. cikkének (1) bekezdéséből, amelynek értelmében:

„Ez az irányelv elismeri az állami, területi és települési hatóságok igazgatási szabadságának elvét a nemzeti és uniós jogszabályokkal összhangban. Ezek a hatóságok szabadon eldönthetik, hogy miként tudják a legmegfelelőbben biztosítani az építési munkák teljesítésének vagy a szolgáltatások nyújtásának olyan módon való irányítását, hogy magas szinten biztosított legyen különösen a minőség, a biztonság és a megfizethetőség, az egyenlő bánásmód, valamint az egyetemes hozzáférés és a felhasználói jogok előmozdítása a közszolgáltatások területén.

Az említett hatóságok eldönthetik, hogy közérdekű feladataikat saját erőforrásaik felhasználásával vagy más hatóságokkal együttműködésben teljesítik, vagy pedig e feladatokkal gazdasági szereplőket bíznak meg."

45 Az építési beruházások vagy szolgáltatásnyújtások teljesítésére vonatkozó legmegfelelőbb eljárási mód kiválasztásával kapcsolatban a tagállamok rendelkezésére álló szabadság azonban nem lehet korlátlan. Annak gyakorlása során, éppen ellenkezőleg, tiszteletben kell tartani az EUM-Szerződés alapvető rendelkezéseit, és különösen az áruk szabad mozgásának, a letelepedés szabadságának, valamint a szolgáltatásnyújtás szabadságának az elvét, továbbá az ezekből levezethető olyan elveket, mint az egyenlő bánásmód, a hátrányos megkülönböztetés tilalma, a kölcsönös elismerés, az arányosság és az átláthatóság elve (Irgita ítélet, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

46 Következésképpen a Bíróság az Irgita ítélet 50. pontjában rámutatott, hogy a 2014/24 irányelv 12. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes egy olyan nemzeti rendelkezés, amelynek értelmében valamely tagállam egy „in house” ügylet megkötését többek között attól a feltételtől teszi függővé, hogy közbeszerzési szerződés odaítélése nem teszi lehetővé a teljesített szolgáltatások minőségének, hozzáférhetőségének vagy folyamatosságának biztosítását, amennyiben a szolgáltatás nyújtásának valamely különös módja melletti döntést a közbeszerzési szerződés odaítélését megelőző szakaszban hozták meg, és az megfelel az egyenlő bánásmód elvének, a hátrányos megkülönböztetés tilalmának, a kölcsönös elismerés, az arányosság és az átláthatóság elvének.

47 A fenti megfontolásokból következik, hogy először is a tagállamok azon szolgáltatásnyújtás módjának megválasztására vonatkozó szabadsága, amellyel az ajánlatkérők saját szükségleteiket kielégítik, *mutatis mutandis* felhatalmazza őket arra, hogy a közbeszerzési szerződés odaítélését annak lehetetlenségétől tegyék függővé, hogy a 2014/24 irányelv 12. cikkének (4) bekezdésében foglalt feltételeknek megfelelően az ajánlatkérő szervek között megállapodás alapján partnerség jöjjön létre.

48 E rendelkezés értelmében az ajánlatkérő szervek között csak akkor jöhet létre partnerség, ha a szerződés együttműködést hoz létre vagy valósít meg a részt vevő ajánlatkérő szervek között annak biztosítása érdekében, hogy azon közszolgáltatásokat, amelyek nyújtását biztosítaniuk kell, a közös céljaik elérése érdekében valósítják meg, amennyiben ezen együttműködés megvalósítása kizárólag közérdekű megfontolásokon alapul, és ha a részt vevő ajánlatkérő szervek az együttműködés tárgyát képező tevékenységeknek kevesebb mint 20%-át folytatják a nyílt piacon.

49 E tekintetben meg kell jegyezni, ahogyan azt a Bizottság írásbeli észrevételeiben tette, hogy még ha a Croce Verde IPAB–nak minősül is, nem biztos, hogy az a 2014/24 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 4. pontja értelmében vett „közjogi intézménynek” minősül.

50 Szintén a kérdést előterjesztő bíróság feladata, hogy megbizonyosodjon arról, hogy a 26/2012. sz. tartományi törvény 5. cikkének (2) és (3) bekezdése ténylegesen bizonyítja az ajánlatkérő szervek közötti együttműködés fennállását, amennyiben e rendelkezés értelmében az ULSS intézmények és az e törvény 4. cikkében említett tartományi jegyzékben szereplő, a mentési és sürgősségi ellátási tevékenységben részt vevő személyek közötti jogviszonyt a tartományi tanács által jóváhagyott típus megállapodás alapján megkötött külön megállapodások szabályozzák.

51 Másodszor, a tagállamok arra vonatkozó szabadsága, hogy megválaszthassák azon szolgáltatás nyújtásának módját, amellyel az ajánlatkérő szervek saját szükségleteiket kielégítik, az állampolgárok védelmét célzó, a polgári védelmi, és a veszélymegelőzési szolgáltatások keretében felhatalmazza őket arra, hogy a 2014/24 irányelv 74–77. cikkében meghatározott enyhébb szabályozás alá tartozó valamely szerződés nonprofit szervezetek vagy szövetségek részére való odaítélését részesítsék előnyben, azzal a feltétellel, hogy betartják az említett irányelv 10. cikkének h) pontjában előírt feltételeket.

52 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az említett irányelv 10. cikkének h) pontját úgy kell értelmezni, hogy a közbeszerzési eljárás szabályainak az alkalmazása alól e rendelkezésben előírt kivétel kiterjed a 75252000-7 CPV-kód (mentési szolgáltatások) alá tartozó, a sürgős állapotú betegek mentőautóban sürgősségi ellátást nyújtó ápoló/mentőtiszt által történő ellátására és a 85143000-3 CPV-kód (mentőszolgálat) alá tartozó, a szakképzett személy közreműködésével történő

betegszállításra, amennyiben a szakképzett személy közreműködésével történő betegszállítást ténylegesen az elsősegélynyújtásban megfelelően képzett személyzet látja el, és az olyan beteget érint, akinek az esetében fennáll annak a veszélye, hogy e szállítás során romlik az egészségi állapota (2019. március 21-i Falck Rettungsdienste és Falck ítélet, C-465/17, EU:C:2019:234, 51. pont). E kizárás kedvezményének előfeltétele ugyanis az elsősegélynyújtásra megfelelően kiképzett személyzet jelenlétén felül az, hogy a mentőszolgáltatást az e rendelkezés értelmében vett nonprofit szervezetek vagy egyesületek nyújtsák, kifejezetten sürgősségi jelleggel (2019. június 20-i Italy Emergenza és Associazione Volontaria di Pubblica Assistenza „Croce Verde” végzés, C-424/18, EU:C:2019:528, 28. pont).

53 Végül, a jelen végzés 47. és 51. pontjában említett két esetben az ajánlatkérő szervek saját szükségleteinek kielégítését szolgáló szolgáltatásnyújtások teljesítése módjának kiválasztásával kapcsolatban a tagállamokat megillető szabadság gyakorlása során tiszteletben kell tartani az egyenlő bánásmód elvét, a hátrányos megkülönböztetés tilalmát, a kölcsönös elismerés, az arányosság és az átláthatóság elvét (Irgita ítélet, 48. pont).

54 Az első kérdésre tehát azt a választ kell adni, hogy a 2014/24 irányelv 10. cikkének h) pontját és 12. cikkének (4) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan tartományi szabályozás, amely a közbeszerzési szerződések odaítélését attól a körülménytől teszi függővé, hogy a közszférához tartozó jogalanyok közötti partnerség nem teszi lehetővé a rendes egészségügyi szállítási szolgáltatás biztosítását, amennyiben a szolgáltatás nyújtásának valamely különös módja melletti döntést a közbeszerzési szerződés odaítélését megelőző szakaszban hozták meg, és az megfelel az egyenlő bánásmód elvének, a hátrányos megkülönböztetés tilalmának, a kölcsönös elismerés, az arányosság és az átláthatóság elvének.

A második kérdésről

55 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2014/24 irányelv 10. cikkének h) pontját és 12. cikkének (4) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az olyan tartományi szabályozás, amely azt a kötelezettséget rója az ajánlatkérőre, hogy indokolja azon döntését, hogy a rendes egészségügyi szállítási szolgáltatásra irányuló szerződést közbeszerzési eljárás útján, nem pedig közvetlenül, egy másik ajánlatkérővel kötött megállapodás alapján ítéli oda.

56 Amint az az első kérdésre adott válaszból kitűnik, sem a 10. cikk h) pontjával, sem ezen irányelv 12. cikkének (4) bekezdésével nem ellentétes az olyan tartományi szabályozás, amely a közbeszerzési szerződés odaítélését csak másodlagosan és kivételes jelleggel írja elő.

57 Következésképpen az uniós joggal, és különösen a 2014/24 irányelv 10. cikkének h) pontjával és 12. cikkének (4) bekezdésével nem lehet ellentétes az olyan tartományi szabályozás, amely előírja az ajánlatkérő szerv számára annak bizonyítását, hogy e rendelkezések alkalmazásának feltételei nem teljesülnek.

58 A második kérdésre tehát azt a választ kell adni, hogy a 2014/24 irányelv 10. cikkének h) pontját és 12. cikkének (4) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan tartományi szabályozás, amely indokolási kötelezettséget ró az ajánlatkérőre azon döntése vonatkozásában, hogy a rendes egészségügyi szállítási szolgáltatásra irányuló szerződést közbeszerzési eljárás útján, nem pedig közvetlenül, egy másik ajánlatkérővel kötött megállapodás alapján ítéli oda.

A költségekről

59 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (kilencedik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 10. cikkének h) pontját és 12. cikkének (4) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan tartományi szabályozás, amely a közbeszerzési szerződések odaítélését attól a körülménytől teszi függővé, hogy a közszférához tartozó jogalanyok közötti partnerség nem teszi lehetővé a rendes egészségügyi szállítási szolgáltatás biztosítását, amennyiben a szolgáltatás nyújtásának valamely különös módja melletti döntést a közbeszerzési szerződés odaítélését megelőző szakaszban hozták meg, és az megfelel az egyenlő bánásmód elvének, a hátrányos megkülönböztetés tilalmának, a kölcsönös elismerés, az arányosság és az átláthatóság elvének.**

2) **A 2014/24 irányelv 10. cikkének h) pontját és 12. cikkének (4) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az olyan tartományi szabályozás, amely indokolási kötelezettséget ró az ajánlatkérőre azon döntése vonatkozásában, hogy a rendes egészségügyi szállítási szolgáltatásra irányuló szerződést közbeszerzési eljárás útján, nem pedig közvetlenül, egy másik ajánlatkérővel kötött megállapodás alapján ítéli oda.**

Aláírások